Utorok 4. februára 2014

P7_TA(2014)0068

Migrantky bez platných dokumentov v Európskej únii

Uznesenie Európskeho parlamentu zo 4. februára 2014 o neregulárnych migrantkách v Európskej únii (2013/2115(INI))

(2017/C 093/10)

Európsky parlament,

— so zreteľom na Dohovor OSN o právach dieťaťa z roku 1989, najmä na jeho články 24 a 28,

— so zreteľom na Dohovor OSN o odstránení všetkých foriem diskriminácie žien (CEDAW) z roku 1979,

— so zreteľom na správu generálneho tajomníka OSN z 23. júla 2013 s názvom Násilie páchané na migrujúcich pracovníčkach, určenú Valnému zhromaždeniu OSN,

— so zreteľom na článok 12 Medzinárodného paktu OSN o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach,

— so zreteľom na všeobecné odporúčanie Výboru OSN pre odstránenie diskriminácie žien č. 26 z 5. decembra 2008 o migrujúcich pracovníčkach,

— so zreteľom na Medzinárodný dohovor OSN o ochrane práv všetkých migrujúcich pracovníkov a členov ich rodín,

— so zreteľom na všeobecnú pripomienku Výboru OSN pre migrujúcich pracovníkov č. 2 o právach migrujúcich pracovníkov v neregulárnom postavení a členov ich rodín,

— so zreteľom na Európsky dohovor o ľudských právach (EDĽP),

— so zreteľom na Dohovor Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu,

— so zreteľom na dohovor Medzinárodnej organizácie práce (MOP) o dôstojných pracovných podmienkach pre pracovníkov v domácnosti,

— so zreteľom na výklad článkov 13 a 17 Európskej sociálnej charty Európskym výborom pre sociálne práva,

— so zreteľom na články 79, 153 a 168 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,

— so zreteľom na Chartu základných práv Európskej únie, najmä na jej články 1, 14, 31, 35 a 47,

— so zreteľom na Štokholmský program – otvorená a bezpečná Európa, ktorá slúži občanom a chráni ich ([1]),

— so zreteľom na smernicu Rady 2002/90/ES z 28. novembra 2002, ktorá definuje napomáhanie neoprávneného vstupu, tranzitu a bydlisku ([2]),

— so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2009/52/ES z 18. júna 2009, ktorou sa stanovujú minimálne normy pre sankcie a opatrenia voči zamestnávateľom štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na území členských štátov ([3]),

— so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území ([4]),

([1]) Ú. v. EÚ C 115, 4.5.2010, s. 1.
([2]) Ú. v. ES L 328, 5.12.2002, s. 17.
([3]) Ú. v. EÚ L 168, 30.6.2009, s. 24.
([4]) Ú. v. EÚ L 348, 24.12.2008, s. 98.

Utorok 4. februára 2014

— so zreteľom na smernicu Rady 2004/81/ES z 29. apríla 2004 o povoleniach na trvalý pobyt, vydávaných štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí sú obeťami nezákonného obchodovania s ľuďmi alebo ktorí boli predmetom konania umožňujúceho nelegálne prisťahovalectvo a ktorí spolupracovali s príslušnými orgánmi ([1]),

— so zreteľom na správu Agentúry Európskej únie pre základné práva z roku 2011 s názvom Základné práva migrantov v neregulárnom postavení v Európskej únii,

— so zreteľom na usmernenia Agentúry Európskej únie pre základné práva z roku 2012 s názvom Zadržiavanie migrantov v neregulárnom postavení – otázky základných práv,

— so zreteľom na európsky výskumný projekt Clandestino a projekt Undocumented Worker Transitions (Pohyb neregulárnych pracovníkov), ktoré financuje Komisia v rámci šiesteho rámcového programu pre výskum a technologický rozvoj,

— so zreteľom na oznámenie Komisie zo 17. júna 2013 s názvom 4. výročná správa o prisťahovalectve a azyle za rok 2012 (COM(2013)0422),

— so zreteľom na svoje uznesenie z 8. marca 2011 o zmierňovaní nerovností v oblasti zdravia v EÚ ([2]),

— so zreteľom na svoje uznesenie zo 4. júla 2013 s názvom Vplyv krízy na prístup zraniteľných skupín k starostlivosti ([3]),

— so zreteľom na článok 48 rokovacieho poriadku,

— so zreteľom na správu Výboru pre práva žien a rodovú rovnosť a stanovisko Výboru pre zamestnanosť a sociálne veci (A7-0001/2014),

A. keďže pojem „neregulárny migrant“ sa vymedzuje ako štátny príslušník tretej krajiny, ktorého prítomnosť na území členského štátu nespĺňa alebo prestala spĺňať podmienky vstupu ustanovené v článku 5 Kódexu schengenských hraníc alebo iné podmienky vstupu alebo pobytu v uvedenom členskom štáte ([4]) a ktorého odhalenie imigračnými orgánmi by viedlo k rozhodnutiu o návrate alebo vyhostení;

B. keďže zložité okolnosti zapríčinené vojnami a zhoršené celosvetovými humanitárnymi krízami sa podieľajú na zosilnení toku utečencov, medzi ktorými sa nachádza veľké množstvo žien a detí v neregulárnom postavení,

C. keďže členský štát má právo rozhodovať o svojej vlastnej prisťahovaleckej politike; keďže základné práva prisťahovalcov sa musia chrániť a garantovať v súlade s právnymi predpismi EÚ a medzinárodnými právnymi predpismi, ktorými sú členské štáty viazané;

D. keďže neregulárnym migrantom často chýbajú finančné prostriedky, a preto im hrozí riziko podvýživy a zhoršenia zdravotného stavu, čo vedie k tomu, že sú nútení hľadať neprijateľné riešenia, aby si zaistili prostriedky na živobytie; keďže ženy sú navyše často sprevádzané deťmi, o ktoré sa musia starať, čo predstavuje ďalší dôvod, aby hľadali možné spôsoby živobytia;

E. keďže neregulárnym migrantom je z dôvodu ich právneho postavenia často odopretý prístup k dôstojnému bývaniu, základným a pohotovostným službám zdravotnej starostlivosti a školskému vzdelávaniu; keďže v dôsledku svojho neregulárneho právneho postavenia prichádzajú o ochranu pred vykorisťovaním na pracovisku alebo fyzickým a psychickým zneužívaním; keďže toto právne postavenie im neumožňuje požadovať prístup k justičným orgánom;

F. keďže neregulárne migrantky a na nich závislé osoby sú mimoriadne zraniteľné z hľadiska rizík vyplývajúcich z ich právneho postavenia, pretože sú viac ako muži vystavené možnosti fyzického, sexuálneho a psychického zneužívania, zlým pracovným podmienkam, vykorisťovaniu zo strany zamestnávateľov a dvojitej diskriminácii z dôvodu rasy a rodovej príslušnosti;

([1]) Ú. v. EÚ L 261, 6.8.2004, s. 19.
([2]) Ú. v. EÚ C 199 E, 7.7.2012, s. 25.
([3]) Prijaté texty, P7_TA(2013)0328.
([4]) Článok 3 smernice 2008/115/ES.

G. keďže nereguláre migrantky sú osobitne zraniteľné zo strany obchodníkov s ľuďmi a môžu sa následne stať obeťami obchodovania s ľuďmi;

H. keďže neregulárni migranti majú obmedzený prístup k sociálnemu bývaniu a zostávajú závislí od trhu s bývaním poskytovaným súkromnými osobami; keďže neregulárnym migrantkám najviac hrozí zneužívanie v podobe fyzického alebo sexuálneho násilia páchaného súkromnými prenajímateľmi ubytovania;

I. keďže neregulárnym migrantkám častejšie hrozí násilie a zneužívanie vrátane sexuálneho zneužívania a môžu sa ľahko stať obeťami sexuálneho vykorisťovania a všeobecne obchodovania s ľuďmi; keďže prístup k štátom riadeným azylovým domom pre ženy podlieha požiadavke predloženia oficiálneho preukazu totožnosti alebo povolenia na pobyt a keďže obete teda nemajú inú možnosť ako zostať v situácii, v ktorej sú zneužívané, alebo utiecť na ulicu; keďže v prípade, že sa obrátia na políciu, riskujú vyhostenie;

J. keďže v prisťahovaleckých spoločenstvách sú rodové stereotypy zakorenené hlbšie a migrantky sú častejšie obeťami rôznych druhov násilia páchaného na ženách, najmä nútených sobášov, zmrzačovania ženských pohlavných orgánov, tzv. zločinov zo cti, zlého zaobchádzania v rámci blízkych vzťahov, sexuálneho obťažovania na pracovisku a dokonca obchodovania so ženami a sexuálneho zneužívania;

K. keďže medzi členskými štátmi existujú značné rozdiely v úrovni prístupu k službám zdravotnej starostlivosti poskytovaným neregulárnym migrantom, ako aj v podmienkach, ktoré kladú na poskytovateľov zdravotnej starostlivosti, pokiaľ ide o nahlasovanie neregulárnych migrantov;

L. keďže naliehavé zdravotné potreby žien v neregulárnom postavení počas celého ich života spôsobujú, že tieto ženy sú vystavené nadmernému riziku platenia vysokých súm za pobyt v nemocnici v krajinách, v ktorých nemajú nárok na dotovanú starostlivosť; keďže strach z týchto vysokých súm vedie mnoho žien v neregulárnom postavení k tomu, že rodia doma bez lekárskeho dohľadu;

M. keďže prístup k najzákladnejšej zdravotnej starostlivosti, ako je pohotovostná zdravotná starostlivosť, je pre neregulárnych migrantov prísne obmedzený, ak nie nemožný, a to z dôvodu požiadavky preukázania totožnosti, vysokej ceny liečby a strachu z odhalenia a nahlásenia príslušným orgánom; keďže nereguláre migrantky sú mimoriadne ohrozené z dôvodu, že im nie je poskytovaná žiadna starostlivosť špecifická pre ženy, ako je prenatálna a postnatálna starostlivosť a starostlivosť počas pôrodu; keďže niektoré nereguláre migrantky dokonca ani nevedia o tom, že v cieľovej krajine majú nárok na zdravotnú starostlivosť;

N. keďže strach z odhalenia a nahlásenia orgánom skutočne bráni neregulárnym migrantkám vo vyhľadaní pomoci v situácii, keď sú zneužívané, a to aj pokiaľ ide o pomoc mimovládnych organizácií špecializujúcich sa na právne poradenstvo pre prisťahovalcov; keďže tieto migrantky sú preto v podstate zbavené možnosti poznať svoje práva a mať ich garantované; keďže z rovnakých príčin je pre organizácie občianskej spoločnosti ťažké ponúknuť pomoc a podporu;

O. keďže trh s prostitúciou v Európe do veľkej miery ťaží zo zraniteľnosti neregulárnych migrantiek – žien a dievčat – a keďže mnoho prostitútok je v neregulárnom postavení, čo zvyšuje mieru zneužívania a zraniteľnosti typických pre prostitúciu ako takú;

P. keďže deti z rodín neregulárnych migrantov vrátane dievčat nemôžu chodiť do školy kvôli strachu z odhalenia a neschopnosti zabezpečiť oficiálne dokumenty potrebné na zápis; keďže dospievajúce dievčatá v neregulárnom postavení musia prekonávať významné prekážky pri dosahovaní vyššieho a terciárneho vzdelávania a odbornej prípravy;

Q. keďže zvýšený dopyt po pracovnej sile v odvetví služieb v domácnosti a opatrovateľských služieb priťahuje veľké množstvo migrantiek, z ktorých mnohé majú neregulárne postavenie; keďže nereguláre migrantky pracujúce v tomto odvetví sú najviac zraniteľné, pokiaľ ide o nízke mzdy, psychické zneužívanie, zadržiavanie mzdy a pasu a niekedy aj fyzické zneužívanie zo strany zamestnávateľov; keďže je málo pravdepodobné, že nereguláre migrantky sa budú usilovať o nápravu pred súdom;

R. keďže zamestnané nereguláre migrantky sa sotva môžu domáhať nápravy, pokiaľ ide o spravodlivé pracovné podmienky či mzdu, a to z dôvodu hospodárskej a sociálnej izolácie, ignorovania ich základných práv a strachu z vyhostenia;

Utorok 4. februára 2014

S. keďže nepravidelní migranti sa nachádzajú v právnom vákuu ([1]);

T. keďže nepravidelné migrantky sú mimoriadne zraniteľné, pokiaľ ide o fyzické, psychické a sexuálne zneužívanie počas zatknutia a v zadržiavacích zariadeniach;

Odporúčania

1. pripomína, že medzinárodné organizácie, ako je Parlamentné zhromaždenie Rady Európy, a medzinárodné právne nástroje OSN v oblasti ľudských práv a právne predpisy EÚ opakovane zdôrazňujú právo chrániť základné práva nepravidelných migrantov; v tejto súvislosti odkazuje na Dohovor Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu, ktorý zakazuje diskrimináciu na základe sexuálnej orientácie, rodovej identity, postavenia migranta či utečenca alebo iného postavenia;

2. poukazuje na skutočnosť, že za prisťahovaleckú politiku a riadenie migračných tokov spoločne zodpovedajú členské štáty;

3. zdôrazňuje, že lesbické prisťahovalkyne a bisexuálni a transsexuálni prisťahovalci bez dokladov sú obeťami dvojnásobnej diskriminácie a ich krehké postavenie cudzincov bez dokladov zhoršuje komplikovanú situáciu, v ktorej sa nachádzajú;

4. zdôrazňuje, že prisťahovalectvo predstavuje naliehavý problém a že je potrebný spoločný právny rámec migračných politík na ochranu migrantov a potenciálnych obetí, predovšetkým žien a detí, ktoré sú bezmocné voči rôznym formám organizovanej trestnej činnosti v kontexte migrácie a obchodovania s ľuďmi;

5. odsudzuje skutočnosť, že mnohé migrantky sú v krajinách pôvodu zavádzané prísľubmi zamestnaneckých zmlúv v rozvinutých krajinách a niektoré sú dokonca unesené a následne sexuálne vykorisťované v rámci sietí organizovanej trestnej činnosti a obchodovania s ľuďmi; vyzýva členské štáty, aby zvýšili svoje úsilie v boji proti takýmto surovým a neľudským praktikám;

6. nabáda členské štáty, aby uplatňovali smernicu o napomáhaní spôsobom, ktorý nepravidelných migrantov neoberá o možnosť prenajať si ubytovanie na slobodnom trhu, aby sa tak znížilo riziko ich vykorisťovania a zneužívania;

7. pripomína článok 8 EDĽP týkajúci sa rešpektovania fyzickej integrity jednotlivcov, a členské štáty preto nabáda, aby zrušili požiadavku, na základe ktorej sú nepravidelní migranti v najzraniteľnejších situáciách povinní predložiť doklady nato, aby získali prístup k štátnym azylovým domom, a aby zohľadnili predovšetkým osobitné potreby tehotných žien, žien s malými deťmi a žien, ktoré sa starajú o ďalšie osoby;

8. trvá na tom, že treba zohľadniť mimoriadnu zraniteľnosť osôb s osobitnými potrebami, ako sú deti a dospievajúci, seniori, osoby so zdravotným postihnutím, negramotné osoby, príslušníci menšín, prisťahovalci prenasledovaní v krajinách pôvodu za svoje presvedčenie, sexuálnu orientáciu alebo telesné znaky atď., ako aj ženy, ktoré sú obeťami rodového násilia;

9. poukazuje na to, že právo na zdravie je základným ľudským právom, a preto nabáda členské štáty, aby politiky v oblasti zdravotníctva oddelili od prisťahovaleckých kontrol a upustili tak od povinnosti, ktorú ukladajú poskytovateľom starostlivosti, pokiaľ ide o nahlasovanie nepravidelných migrantov; rovnako nabáda členské štáty, aby zaistili primeranú starostlivosť a pomoc zameranú na konkrétne rodové potreby; takisto nabáda členské štáty, aby poskytovali špeciálne školenia v oblasti rodovej problematiky pre úradníkov, ktorí sa dostávajú do styku s nepravidelnými migrantkami, a aby upustili od požiadavky ukladanej školám, pokiaľ ide o nahlasovanie detí nepravidelných migrantov;

10. nabáda členské štáty, aby nepravidelným migrantkám poskytovali primeranú psychologickú, zdravotnú a právnu pomoc;

([1]) Keď sú nepravidelní migranti imigračnými orgánmi zatknutí a identifikovaní a keď sa vydá rozhodnutie o ich odsune, ktorý sa potom odloží, pričom však nemajú žiadny doklad osvedčujúci rozhodnutie o odložení odsunu.

11. pripomína, že práva stanovené v smernici o obetiach nie sú podmienené pobytovým statusom obete ([1]); dôrazne preto členské štáty nabáda, aby oddelili stíhanie páchateľov násilia na neregulárnych migrantkách od prisťahovaleckých kontrol, tak aby obete mohli bezpečne nahlásiť trestnú činnosť;

12. odsudzuje všetky formy násilia, obchodovania s ľuďmi, zneužívania a diskriminácie namierené proti ženám v neregulárnom postavení; zdôrazňuje, že v týchto situáciách je potrebné poskytnúť prístup k ponúkanej pomoci bez strachu z toho, že to priamo povedie k opatreniam na ukončenie pobytu;

13. vyzýva na vykonávanie dohovoru MOP č. 29 o nútenej práci; žiada, aby sa zvážila osobitná situácia žien zapojených do nútenej práce – ktorá zahŕňa nielen nútenú prostitúciu, ale každú nedobrovoľnú prácu, a to aj v domácnosti – a aby sa poskytla ochrana dotknutým neregulárnym migrantkám;

14. vyzýva členské štáty, aby prijali potrebné opatrenia, ktorými zabránia šíreniu prostitúcie a nútenej práce medzi migrantkami;

15. vyzýva členské štáty, aby zabezpečili správne vykonávanie ochranných opatrení obsiahnutých v článku 6 smernice o sankciách voči zamestnávateľom, v ktorom sa od členských štátov požaduje, aby sprístupnili mechanizmy, ktoré neregulárnym migrujúcim pracovníkom umožnia podať na zamestnávateľov žalobu z dôvodu akejkoľvek nevyplatenej mzdy; vyzýva členské štáty, mimovládne organizácie a všetky ďalšie organizácie občianskej spoločnosti spolupracujúce s neregulárnymi migrantmi, aby viedli kampane na zvyšovanie povedomia, ktoré budú neregulárnych migrantov informovať o tomto práve;

16. vyzýva členské štáty, aby skoncovali s diskriminačnými praktikami, aby bojovali proti nelegálnej práci a vykorisťovaniu v práci aj prostredníctvom inšpekcií práce a umožnili prístup k základným zdravotným službám;

17. vyzýva členské štáty, aby pripravili vhodné školenia pre príslušníkov polície a ostatných štátnych služieb, ktorí by sa mohli dostať do styku s neregulárnymi migrantkami, na tému rodového násilia a sexuálneho vykorisťovania, ktorých obeťami sa neregulárne migrantky môžu stať;

18. naliehavo žiada všetky členské štáty, aby ratifikovali Dohovor Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu (podpísaný v Istanbule) a aby správne uplatňovali jeho ustanovenia, predovšetkým článok 59, v ktorom sa jasne uvádza, že zmluvné strany prijmú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa zastavilo konanie o vyhostení a/alebo udelilo samostatné povolenie na pobyt v prípade zániku manželstva tých migrantiek, ktorých pobytový status závisí od statusu ich manžela;

19. vyzýva členské štáty, aby ratifikovali Medzinárodný dohovor OSN o ochrane práv všetkých migrujúcich pracovníkov a členov ich rodín, ktorým sa uznávajú ľudské práva migrujúcich pracovníkov a podporuje ich prístup k spravodlivosti a k humánnym a zákonným životným a pracovným podmienkam;

20. odporúča členským štátom, aby hľadali spôsoby uznania hodnoty práce vykonanej ženami, ktoré poskytujú cenné služby a prispievajú k fungovaniu hostiteľskej spoločnosti;

21. vyzýva členské štáty, aby zaistili poskytovanie ochrany a pomoci všetkým migrantkám vrátane neregulárnych migrantiek, ktoré sa stali obeťami zneužívania alebo rodového násilia – a to aj neregulárnych migrantiek zneužívaných na prostitúciu, a aby v ich prípade zvážili osobitné dôvody na udelenie azylu alebo povolenia na trvalý pobyt z humanitárnych dôvodov;

22. vyzýva členské štáty, aby s cieľom predísť právnej neistote v plnej miere vykonávali smernicu o návrate a aby vydávali potvrdenia o odložení odsunu, ako sa požaduje v smernici;

23. zdôrazňuje význam zhromažďovania údajov o špecifických skúsenostiach neregulárnych migrantiek a dôrazne poukazuje na potrebu spoľahlivých, presných, včasných a porovnateľných údajov o zraniteľnosti neregulárnych migrantiek z rodového hľadiska a o nedostupnosti spravodlivosti a služieb pre neregulárne migrantky v EÚ s cieľom pomôcť pri príprave a riadení súdržných verejných politík;

24. vyzýva Komisiu, aby smernicu o návrate pri jej hodnotení zrevidovala tak, že posilní ochranu základných práv zadržiavaných migrantov;

([1]) Odôvodnenie 10 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov.

Utorok 4. februára 2014

25. zdôrazňuje skutočnosť, že v rámci politík na presadzovanie predpisov v oblasti prisťahovalectva nesmú postupy pri odhaľovaní osôb nikdy ohroziť ľudskú dôstojnosť a ľudské práva ani zapríčiniť, že ženám bude hroziť vyššie riziko násilia a zneužívania; vyzýva preto Komisiu, aby zmenila smernicu o návrate s cieľom zaistiť dodržiavanie ľudských práv neregulárnych migrantov, predovšetkým tehotných žien a detí;

26. pripomína, že podľa smernice o návrate majú členské štáty povinnosť zaobchádzať so štátnymi príslušníkmi tretích krajín, ktorí sa nachádzajú v zadržiavacích centrách, humánnym a dôstojným spôsobom, pričom sa musia v plnej miere rešpektovať základné ľudské práva zadržiavaných; ľutuje správy o násilí na ženách v zadržiavacích centrách; vyzýva preto členské štáty, aby preskúmali všetky tvrdenia o fyzickom zneužívaní zadržiavaných;

27. naliehavo žiada členské štáty, aby venovali pozornosť všetkým znakom, ktoré svedčia o vystavení neregulárnych migrantiek nátlaku alebo neľudskému zaobchádzaniu;

28. vyzýva členské štáty, aby posilnili svoju spoluprácu s mimovládnymi organizáciami a organizáciami občianskej spoločnosti pôsobiacimi v tejto oblasti a našli tak alternatívy k zadržiavacím centrám a aby sa snažili zabezpečiť, že neregulárne migrantky nebudú mať obavy zo styku s osobami, ktoré by im mali poskytnúť pomoc;

29. vyzýva Komisiu, aby zabezpečila, že ústredným bodom všetkých opatrení týkajúcich sa práv detí budú naďalej normy stanovené Dohovorom OSN o právach dieťaťa, a preto vyzýva členské štáty, aby urýchlene a v plnej miere ukončili zadržiavanie detí na základe ich prisťahovaleckého postavenia, aby ich v rámci migračných politík a postupov chránili pred násilím a aby zaviedli alternatívy k zadržiavacím centrám, ktoré umožnia deťom zostať s príbuznými a/alebo opatrovníkmi;

30. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby prostredníctvom rozsiahlejšieho a integrovaného výskumu odstránili nedostatky, pokiaľ ide o spoľahlivé údaje a dostupné poznatky o počte a situácii osôb v neregulárnom postavení v EÚ, aby upriamili pozornosť Európskej nadácie pre zlepšovanie životných a pracovných podmienok (Eurofound) na situáciu žien v neregulárnom postavení a aby brali väčší ohľad na túto kategóriu žien pri realizácii cieľov stratégie Európa 2020 týkajúcich sa začleňovania;

31. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby pripravili celoeurópsku informačnú kampaň s cieľom poučiť neregulárne migrantky o ich právach;

32. v súvislosti so snahou zabrániť migrácii prostredníctvom poskytovania rozvojovej pomoci krajinám pôvodu migrantov žiada, aby sa pozornosť sústredila na vzdelávanie a práva žien;

33. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby zabezpečili dostatok ženského kontaktného personálu, zdravotníckych pracovníčok, úradníčok, poradkýň a iných pracovníčok; takéto opatrenia požaduje z dôvodu rešpektovania iných náboženstiev a kultúr a ochrany pred diskrimináciou;

o

o o

34. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade a Komisii.